

bestemte Grændser, hvilket navnlig og gjælder, hvor Lovene med Hensyn til visse Forbrydelser have bemyndiget Domstolene til under formlidende Omstændigheder at idømme en ringere Straf end den, der ellers vilde være at anvende.

§ 220.

Derimod vil der, forsaavidt hertil gives Anledning, være at forelægge Rævningerne Spørgsmaal, om den Anklagede er skyldig i forsætlig eller kun i uagtsom Lovovertrædelse, om Forbrydelsen er fuldbyrdet eller ikkun forsøgt, om den Anklagede er Hovedmand eller kun Medskyldig, og i sidste Fald om Bestaffenheden af hans Meddelægtighed i Gjerningen.

De heromhandlede Punkter kunne efter Omstændighederne enten indbefattes under Hovedspørgsmaalet eller gøres til Gjenstand for særskilte Spørgsmaal.

§ 221.

Spørgsmaal, om Gjerningen er at anse som utilregnelig eller iøvrigt har været ledsaget af Omstændigheder, der udelukke Straffskylden, blive kun at fremsætte, naar herpaa er andraget, eller Formanden dertil finder særlig Anledning.

Var den Anklagede paa den Tid, Gjerningen skete, mellem 10 og 15 Aar, stilles dog stedse det Spørgsmaal til Rævningerne, om han kan antages at have indset Gjerningens Strafbarhed, forsaavidt saadant ikke ifølge Straffeloven allerede maa antages at fremgaae af Forbrydelsens Bestaffenhed.

Spørgsmaal om den Anklagedes Alder høre derimod ikke under Rævningernes Afgjørelse.

§ 222.

Spørgsmaalene oplæses af Formanden.

Naar Anklageren, den Forurettede, som har paastaet sig Erstatning tilkendt, den Anklagede eller dennes Forsvarer ønsker noget Spørgsmaal anderledes affattet eller nye Spørgsmaal stillede, og Intet herimod af de øvrige Berkommende erindres, kan Formanden tage den derom fremsatte Begjering til Følge.

Finder han sig ikke foranlediget hertil,

eller fremkommer der Indsigelse mod Begjeringen, tager Retten Bestemmelse herom. Dette bør ske, naar nogen af de tvende andre Dommere fremsætter Erindringer med Hensyn til Spørgsmaalenes Affattelse eller begjærer nye Spørgsmaal stillede.

Saa fremt Spørgsmaalene undergaae Forandring, har Formanden derefter atter at oplæse dem, ligesom og tilføiede nye Spørgsmaal af ham blive at oplæse.

§ 223.

Efter at Formanden har stillet Spørgsmaalene, træde Rævningerne sammen for at afgive deres Erklæring. Anklagekendelsen, de af Parterne fremlagte Dokumenter samt en Afskrift af de stillede Spørgsmaal overleveres dem. De kunne forblive i Retssalen for at enes om Erklæringen, eller, dersom Sagen giver Anledning til Tvivlsmaal, trække sig tilbage i et dertil bestemt Vareloft, for at raadslaae inden lukkede Døre.

Er den Anklagede fængslet, lader Formanden ham føre ud af Salen.

§ 224.

Naar en Sag er overgaaet til Rævningerne, og deres Erklæring ikke kan ventes snarlig afgivet, kan Formanden, medens de raadslaae, lade foretage en anden Sag for andre Rævninger, i hvilket Tilfælde selvfølgelig de allerede sammentraadte Rævningers Navne undtages fra Lodtrækningen. En ny Sag vil dog ikke blive at paabegynde, dersom Antallet af Navnene paa Rævningelisten bliver saa ringe, at Tillagsnavninger, i Henhold til § 176 maatte vælges.

§ 225.

Efter at Rævningerne have begyndt at raadslaae, maae de ikke samtale med nogen Uvedkommende; Ingen maa indlades til dem, uden Formandens udtrykkelige Befaling, og de maae ikke stilles ad, forinden de have afgivet deres Erklæring. Trækker Raadslagningen saa lange ud, at Rævningerne behøve Epise eller Drikke, kunne de erholde det Nødvendige i deres For-